

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121368921
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121368921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., zastúpený Mgr. Jozef Mochňák, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, T. G. Masaryka 14/A, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 38.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 21.11.2022, č. k. 11C/39/2021-192, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 38.000,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy zo sumy 38.000,-Eur od 12.10.2014 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,1% denne zo sumy 38.000,-Eur od 12.10.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradíť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania“.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil v konaní listinný dôkaz, úradne osvedčenú fotokópiu „dohody o pôžičke a uznanie dlhu zo dňa 11.06.2014, podľa ktorej dňa 11.06.2014 odovzdal žalovanému ako dlžníkovi sumu 38.000,- EUR, ktorou sa dlžník – žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi vrátiť do 11.10.2014. Súčasťou dohody je aj uznanie dlhu, kde dlžník uznáva svoj dlh vo výške 38.000,- Eur z titulu pôžičky, ktorú sa zaväzuje zaplatiť do 11.10.2014. Žalovaný žiadne dôkazy na preukázanie jeho tvrdenia, že podpis na uvedenej dohode nie je žalovaného súdu neoznačil, ani nepredložil. Hoci obe sporové strany navrhli znalecké dokazovanie, na preukázanie pravosti podpisu dlžníka na predmetnej dohode, súdu neuniklo pozornosti, že žalovaný mal už vopred vedomosť o tom, že z fotokópie podpisu nie je možné znalecky overiť pravosť podpisu, keď uvedené vyjadrenie žalovaného je takmer úplne zhodné s odpoveďou znalkyne A. H. z 26.10.2021, ktorá uviedla, že z kópie podpisov nie je možné skúmať detaily podpisov. Súd bol toho názoru, že žalobca nielen predložením dohody o pôžičke a uznaní dlhu zo dňa 11.06.2014, ale aj ďalšími prostriedkami procesného útoku (výpovede svedkov, výpis z účtu žalobcu) hodnoverne preukázal existenciu záväzkového právneho vzťahu na základe zmluvy o pôžičke. Súd nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie dôkazu – vypočutie si nahrávky údajne obsahujúci rozhovor medzi žalobcom a žalovaným, týkajúci sa predmetnej pôžičky, ktorú bez súhlasu žalovaného vyhotovil žalobca a vo vzťahu k tomuto navrhnutému dôkazu uplatnil sudcovskú koncentráciu podľa § 153 CSP. Poukázal aj na to, že v zásade platí, že nezákonne získaný dôkaz je neprípustný. Rozhodnutie oprel o ustanovenia

§ 657, 558 Občianskeho zákonníka; 149, 151 ods. 1, 2 CSP; 544 Občianskeho zákonníka; 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Rozsudok okresného súdu navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie, alternatívne rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Poprel všetky skutočnosti, ktoré žalobca uviedol vo svojich vyjadreniach a spochybnil vykonané dokazovanie, ako aj pravosť listiny – dohody o pôžičke a uznanie dlhu zo dňa 11.06.2014 a odovzdanie a prevzatie sumy peňazí vo výške 38.000,- EUR, ako i výpovede svedkov. Poukázal na to, že žalobca nevedel preukázať originál listiny – dohody o pôžičke a uznaní dlhu zo dňa 11.06.2014. Svedecké výpovede E. I. a J. K. sú nedôveryhodné a svedkovia, nie sú osobami, ktoré by vedeli potvrdiť priame poskytnutie pôžičky peňazí. Nie je možné teda zhodnotiť, že žalobca uniesol dôkazné bremeno. Ak tvrdil žalobca, že bola pri odovzdaní prítomná aj jeho manželka, súd túto skutočnosť nijako nezisťoval. Žalobca nijako nepreukázal ani pôvod týchto peňazí. Žalovaný má za to, že bolo potrebné skúmať nielen to, či došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, ale i to, či došlo k reálnemu plneniu tejto zmluvy, t. j., či žalobca ako veriteľ reálne (fakticky) odovzdal a žalovaný reálne (fakticky) prevzal sumu 38.000,- EUR.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že navrhuje rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol, z akých dôvodov predpokladaných ust. § 365 CSP podal odvolanie. V odvolaní žalovaný spochybňuje všetky skutočnosti, ktoré žalobca uviedol vo svojej žalobe i vo svojich vyjadreniach a spochybňuje vykonané dokazovanie. Nestotožňuje sa s tvrdením žalovaného, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom poskytnutia pôžičky a jej podmienok. Poukázal na to, že finančné prostriedky boli vybrané z účtu žalobcu, patrili žalobcovi a žalobca vie preukázať ich pôvod. Má však za to, že preukazovanie pôvodu týchto peňazí je z hľadiska predmetu sporu právne irelevantné. Rovnako žalovaný spochybňuje ako nedôveryhodné výpovede svedkov, ktorí potvrdzujú existenciu pôžičky. Túto údajnú, nie tvrdenú nedôveryhodnosť však neopiera o žiadne konkrétne skutočnosti.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vo veci vykonal všetky potrebné dôkazy, vyvodil z nich správne skutkové zistenia, dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a na takto zistený skutkový stav aj náležite aplikoval relevantné právne normy vzťahujúce sa na danú vec. Súd dal odpoveď na všetky podstatné otázky, ktoré sa vzťahujú k posúdeniu uplatneného nároku žalobcu. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe vyhovel, aj riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre správne právne posúdenie veci. Rozhodnutie spĺňa atribúty odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za dostatočné a stotožňuje sa s ním v plnom rozsahu (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolaním žalovaného uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o dôvodnosti žaloby, keď v odvolaní uvádzané argumenty žalovaným nepredstavujú také, s ktorými by sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevysporiadal dostatočným spôsobom alebo by im nevenoval náležitú pozornosť. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce, a nie je preto potrebné ani jeho dôvody dopĺňať, nakoľko by išlo len o opakovanie právnych záverov okresného súdu. Rozhodnutie je zrozumiteľné, riadne odôvodnené a presvedčivé.

9. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia aj vo vzťahu k argumentom žalovaného uvedeným v odvolaní uvádza, že so všetkými argumentmi sa súd vo svojom rozhodnutí podrobne

zaoberal a na tieto dal odpoveď. Okresný súd podrobne zdôraznil, prečo žalobe vyhovel a prečo mal za to, že žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. V odvolaní v tomto smere žalovaný neuvádza žiadne nové skutočnosti, neargumentuje voči záverom súdu prvej inštancie, ani nespochybňuje jeho úvahy. Jeho argumentácia je veľmi všeobecná, keď hneď v úvode odvolania uvádza, že popiera všetky skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v žalobe i vo svojich vyjadreniach a spochybňuje aj vykonané dokazovanie.

10. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a hodnovernými listinnými dôkazmi preukázal, že došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, o čom jednoznačne svedčia hodnoverné listinné dôkazy, a to úradne osvedčená fotokópia dohody o pôžičke a uznaní dlhu zo dňa 11.06.2014, z ktorej jednoznačne vyplýva, že dňa 11.06.2014 žalobca odovzdal žalovanému ako dlžníkovi sumu 38.000,- EUR, ktorú sa žalovaný ako dlžník zaviazal žalobcovi ako veriteľovi vrátiť do 11.10.2014. Súčasťou tejto dohody je aj uznanie dlhu žalovaného z titulu pôžičky vo výške 38.000,- EUR, ktorú sa zaviazal zaplatiť do 11.10.2014. Poskytnutie pôžičky žalobcom žalovanému podporne preukazujú aj výpovede svedkov, ako aj výpis z účtu žalobcu, preto odvolací súd nemohol akceptovať tvrdenie žalovaného, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému neexistuje. V danom prípade sa jednalo o úradne overenú fotokópiu dohody o pôžičke a uznaní dlhu zo dňa 11.06.2014, a preto argument žalovaného o neexistencii a nepredložení originálu žalobcom je irelevantný.

11. Námietku žalovaného, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd preto nepovažoval za dôvodnú. Skutočnosť, že neboli naplnené očakávania žalovaného, a že okresný súd nerozhodol v súlade s jeho právnymi názormi, neznamená, že by súd nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne vec právne posúdil tak, ako to namieta žalovaný vo svojom odvolaní.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Vo veci senátu krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.